MIELIPIDE

Toivon kuluttajilta tukea meille suomalaisille ruuantuottajille, jotka joudumme toimimaan koko ajan härskimmäksi muuttuvan kansainvälisen agribisneksen puristuksessa. **MARTIN YLIKÄNNÖ MIELIPIDEKIRJOITUKSESSAAN**

LUKIJALTA

Elintarvikkeiden laatu menestyksen perusta

Suomi ei tule pärjäämään bulkilla vaan laatuun ja erikoistumiseen ja elintarvikkeiden turvallisuuteen perustuen. Ruokasektori on tulevaisuuden kasvuala, jonka kilpailukykyä ja yhteistyötä kehitetään kansallisessa ruokastrategiassa ja ruokapoliittisessa selonteossa asetettujen suuntaviivojen mukaisesti. Ruokaturvallisuus on jatkossakin Suomen kansainvälinen vahvuus.

Hallituksen tavoite on suomalaisten elintarvikkeiden, luomu- ja erikoistuotteiden jalostuksen, markkinoinnin ja viennin tehostaminen. Pienimuotoisen elintarvikejalostuksen ja myynnin mahdollisuuksia parannetaan lainsäädännön keinoin. Turvallisuudesta tinkimättä on vähennettävä EU-säännösten ”kolkkapoikamaista” byrokraattista tulkintaa, joka nostaa kustannuksia ja esimerkiksi elintarvikeasetuksen osalta voisi estää kotiteurastuksen yhteydessä syntyvän teurasjätteen hautaamisen.

Luomuruokaketjua on kehitettävä ja lähiruuan jalostusastetta on nostettava. Luomu- ja lähiruuan osuuden kääntäminen vahvaan nousuun tulee ottaa Suomen maatalouspolitiikan strategiseksi tavoitteeksi. Kehittämisessä painotetaan muun muassa luomueläintuotannon houkuttelevuutta. Kasvatetaan luomu- ja lähiruuan osuutta julkisista hankinnoista parantamalla ja vahvistamalla pienyritysten ja lähiruuan tuottajien osallistumista julkisten hankintojen kilpailutuksiin muun muassa parantamalla hankintaosaamista ja laadullisten kriteerien esilletuloa.

Kansallisen tuotantomme asemaa vahvistaa se, että jokaiselle kuluttajalle turvataan oikeus tietää ruoan alkuperä, tuotantotapa ja koostumus. Elintarvikkeiden jäljitettävyys parantaa kuluttajien luottamusta. Kun ketju toimii, kuluttajan valinnat ohjaavat kauppaa, teollisuutta, ravitsemuspalveluiden tarjoajia ja maataloutta toimimaan asiakaslähtöisesti.

Hallitusohjelmassa on sovittu, että avoimuuden ja läpinäkyvyyden lisäämiseksi tarvitaan muun muassa elintarvikkeiden alkuperä ja tuotantotapatiedot. Tuotteiden pääsyä kauppaan edistetään ja kaupan- ja jalostuksen määräävää rooli on heikennettävä.

Suomi edellyttää Eurooppaneuvoston aikaisempienkin päätösten mukaisesti, että maatalousreformissa tunnustetaan Suomen erityisolosuhteet ja maataloustuotannon edellytykset tulee säilyttää kaikilla yhteisön alueilla mukaan lukien syrjäiset ja luonnonolosuhteiltaan vaikeat alueet.

EU:n sisäinen tukijakauma perustuu yli 20 vuoden tuotantohistoriaan, eikä se vastaa 27 erilaisen maan muuttuvilla markkinoilla toimivan maatalouden vaatimuksia. Tämän vuoksi hallitus nyt ensimmäisen kerran on selkeästi ohjelmassaan esittänyt tavoitteen, että sitä on korjattava oikeudenmukaisemmaksi sekä paremmin eri jäsenmaiden ja alueiden erityispiirteitä ja tuotanto-olosuhteita huomioivaan suuntaan.

Yhteisen maatalouspolitiikan ja sen rahoitusperustan uudistamisella varmistetaan jäsenmaiden tasapuolisempaa maksuvelvollisuutta ja kevennetään byrokratiaa ja tuelle kyetään asettamaan ylärajat.

Ympäristötukien ehdot on muutettava entistä vastikkeellisemmiksi ja ympäristö- ja vesistön suojeluun kannustaviksi. Tuet on kohdistettava aktiiviviljelyyn eikä omistamiseen. Tukijärjestelmää tulee yksinkertaistaa ja viljelijän hallinnollista kuormitusta vähentää.

Kari Rajamäki
kansanedustaja (sd.)

Korvaus

Rahaa pilatusta maisemasta? Miten haetaan. Täällä rannat täynnä mökkejä.

Maisemat pilalla

Vastuuta

Ely-keskuksen virkamiehet pitäisi laittaa vastuuseen, koska he kauppaavat väärin perustein isoja hankkeita hyväuskoisille nuorille maanviljelijöille.

Ei nimimerkkiä

Ympäristö

Kauhea paradoksi: suojellaan luontoa ja pilataan ympäristö tuulivoimahilputtimilla.

Sevo

Vahtikoirat

Turvattomuuden vuoksi hankitut laumanvartijakoirat ovat lisääntyneet maalla, ja nyt naapurit saa pelätä lastensa ja eläintensä puolesta.

Ojasta allikkoon

Asiaa

Arvostamani tuottaja Kalevi Pukara kirjoittaa (MT 19.6.) asiaa. Tilanne on paha osuuskunta/tuottajaomisteisissa lihataloissa.

Johtopäätöksen tehnyt

Hallinto maksaa

Lihakunta käyttää suunnattomasti jäsenistön rahoja hallintonsa kokouksiin. Mitä maksaa esimerkiksi Rovaniemen kolme päivää lentoineen ja oheisohjelmineen?

Kallista on

Metsälaki

Uusi metsälaki sekä metsäfirmojen taimiturvat vähentävät myös metsälain valvontatarpeita ja virkakoneistoa.

Metsänomistaja

VIERASKOLUMNI

EU:n alueneuvottelut loppusuoralla

EU:n uuden ohjelmakauden aluepolitiikan osalta parlamentin, jäsenmaita edustavan neuvoston ja komission väliset kolmikantaneuvottelut ovat loppusuoralla. Neuvotteluihin osallistuminen on työnsarkana ollut varmasti parlamenttiurani suurin. Vastasin Euroopan alueellisen yhteistyön rahoitusta ohjaavasta lainsäädännöstä. Olin lisäksi EAKR:n osalta ryhmäni neuvottelija parlamentissa. Molemmat neuvottelut saatettiin päätökseen jo kesäkuun alussa.

Aluepolitiikalle keskeisen yleisasetuksen osalta neuvottelut ovat sen sijaan edelleen kesken. Ehkä hankalin kysymys sen osalta liittyy makrotalouden ehdollisuuksiin. Käytännössä jäsenmaan rakennerahastovarojen saanti kytkettäisiin siihen, että maa täyttää kasvu- ja vakaussopimuksen ehdot. Eli jos jokin maa ei noudata ehtoja, sen saamia aluerahoja voidaan jäädyttää tai jopa leikata.

Aihe nousi esille, kun talouskriisi puhkesi ja Kreikkaan virtaavia rakennetukia arvosteltiin runsaasti. Nyt ehdollisuuksia vastustavat poliitikot uskovat, että juuri vaikeimmista talousvaikeuksista kärsivät maat tarvitsevat kipeimmin kasvuun auttavia tukia. Itse kannatan ehdollisuuksia. On selvää, että keppiä ja porkkanaa tarvitaan, jotta jäsenvaltiot pysyvät entistä paremmin talouden raameissa.

Yleisasetuksessa toinen vielä pohdituttava asia on suoritusvaraus, joka pidättää kaikilta mailta ja ohjelmilta tietyn prosenttimäärän niiden aluepoliittisia tukia. Kauden puolivälin paikkeilla pidätetyt varat jaettaisiin ohjelmien laatuseurannan tulosten mukaan.

Tällaisessa vertailussa Suomi ohjelmineen pärjäisi varmasti loistavasti, mutta myös suomalaiset toimijat ovat vastustaneet muiden jäsenmaiden tavoin suoritusvarausta ja haluaisivat kaikki varat heti ohjelmien käyttöön. Parlamentti on puolestaan perinteisesti puoltanut suoritusvarausta.

Nyt neuvotteluissa on edetty tilanteeseen, että enää kiistellään suoritusvarauksen suuruudesta. Tosin EU-tasolla liikkuvien rahasummien suuruuden vuoksi näkemyserot yksittäisistä prosenttiyksiköistä paisuvat helposti neuvottelut keskeyttäviksi riidoiksi. Näin on käynyt myös Euroopan sosiaalirahaston kokonaisrahoitusosuuden osalta.

Oma lainsäädäntökokonaisuuteni on Suomelle tärkeä erityisesti Venäjä-ohjelmien vuoksi. Avasin aktiivisesti kahden vuoden ajan suomalaisille poliitikoille alueellisen yhteistyön rahoituksen merkityksen kasvua tilanteessa, jossa laajasti tiedettiin rakennerahastovarojen vähentyminen Suomen kaltaisille kehittyneille maille. Suomi asetti kuitenkin tavoitteensa huolimattomasti viime talven rahoituskehysneuvotteluihin. Niiden jälkeen on alkanut hiljalleen avautumaan, kuinka aluekehitysvaroista tuettavien innovaatioiden, pk-yritysten kehittämisen ja työpaikkojen luomisen rahoituspaine siirtyy aikaisempia kausia huomattavasti enemmän Suomen omasta budjetista maksettavaksi.

Samalla, kun tehtävissä on enää hyvin vähän, katseet ovat kääntyneet toiveikkaina alueellisen yhteistyön rahoituksen lisäämiseen. Juuri nyt keskustelu Suomen EU-linjoista käy hallituksen selonteon vuoksi kiivaana. Tässä yhteydessä olisi hyvä havaita, että EU:n rahanjaon suhteen poliittinen osaaminen Suomessa on edelleen huolestuttavan laihaa.

Todellisuuteen on aluekehitysvarojenkin osalta herätty hallituksen taholta monelta osin liian myöhään.

RIIKKA PAKARINEN
on europarlamentaarikko (kesk.).

riikka.pakarinen@europarl.europa.eu

Liikennevalvontaa ei heikennetä

Maaseudun Tulevaisuudessa 17.6. joukko pääasiassa entisiä poliiseja kertoi vastustavansa liikkuvan poliisin lakkauttamista. Liikkuvan poliisin yhdistäminen on kuitenkin sekä toiminnallisesti että taloudellisesti järkevää.

Vuoden 2014 alusta toteuttavassa poliisin hallintorakenneuudistuksessa tavoitteena on kohdentaa hallinnosta voimavaroja varsinaiseen poliisityöhön, jotta tulevina vuosina kyetään huolehtimaan niin liikennevalvonnasta, muusta valvonnasta kuin poliisin näkyvästä kenttätoiminnasta, rikostorjunnasta ja hälytystehtävistä.

Poliisin palvelutason ylläpitäminen vanhoilla rakenteilla ja alimitoitetuilla resursseilla olisi johtanut vuoteen 2016 mennessä noin 70 miljoonan euron alijäämään, ellei hallintorakenneuudistusta olisi ryhdytty tekemään. Se olisi merkinnyt lähes tuhannen henkilötyövuoden vähenemistä poliisitoimesta. Tämä olisi varmuudella heikentänyt liikennevalvonnan tasoa.

Liikennevalvonnan yhdistäminen paikallispoliisiin on järkevää, sillä jo nyt paikallispoliisi tekee 55 prosenttia liikennevalvontatyöstä. Suomessa on tällä hetkellä kaksi lähes samankaltaista ja -vahvuista pääsääntöisesti samaa työtä tekevää ja samoille paikkakunnille sijoittunutta liikennevalvontaorganisaatiota, joilla on erillinen johto, suunnittelutoiminnot, hallintopalvelut, toimitilat ja muun muassa ajoneuvokalusto.

Liikkuvan poliisin tehtävien ja henkilöstön sijoittuminen paikallispoliisin yhteyteen mahdollistaa päällekkäisten rakenteiden purkamisen johto-, hallinto- ja tukitoiminnoista. Liikennevalvonnan uudelleenorganisoinnin myötä hallintotehtävistä vähennetään 35 henkilötyövuotta ja päällystötason tehtävistä 20.

Kahden toimijan malli on sekä toiminnallisesti että taloudellisesti huono vaihtoehto. Purkamalla päällekkäisyydet on mahdollista saavuttaa yli kuuden miljoonan euron kustannussäästöt. Jos tätä raskasta hallintoa itsepintaisesti olisi ylläpidetty, liikennevalvontatehtäviin osoitettujen poliisimiesten määrää olisi pitänyt vähentää.

Mikään hallintorakenne itsessään ei turvaa liikennevalvontaan suunnattua poliisien määrää, vaan siihen tarvitaan vahvaa poliittista ohjausta ja sitoutumista, josta nyt on tehty sitovat päätökset. Erityisesti liikennevalvontaan ja raskaan liikenteen valvontaan käytettyä henkilötyövuosimäärää seurataan tarkasti. Eduskunta ohjaa tavoitteiden toteutumista vuosittain valtion talousarviokäsittelyn yhteydessä.

Nyt tehtyjen päätösten mukaan hallintotehtävät vähenevät, jotta liikennettä teiden varsilla valvovien poliisien määrä pystytään turvaamaan.

Päivi Räsänen
sisäasiainministeri (kd.)

KARI SALONEN

Liikennevalvonnan yhdistäminen paikallispoliisiin on järkevää, sillä jo nyt paikallispoliisi tekee 55 prosenttia liikennevalvontatyöstä, sisäasiainministeri Päivi Räsänen kirjoittaa.

Avoin kirje HK Scan Oyj:lle

Helsingin Sanomat uutisoi 20.6.2013 lihan tuonnista Suomeen. Juttu keskittyi tuontiin Brasiliasta, josta tuodaan Suomeen merkittäviä määriä lähinnä naudan- ja broilerinlihaa. Kommentteja oli pyydetty useilta maahantuontia harjoittavilta toimijoilta.

Lausunnot kautta linjan olivat vältteleviä. Kilpailevat yritykset olivat kiitettävän yksimielisiä siitä, ettei lihan alkuperää tarvitse avata kuluttajille kovinkaan tarkasti.

Jokainen yritys tietysti valitsee tiedotuslinjansa itsenäisesti ja vastaa siitä. Kiinnitin kuitenkin huomiota melkoiseen ristiriitaan. HS:n jutussa oli haastateltu HK Scan Oyj:n viestintäjohtaja Marja-Leena Dahlskogia, joka lausui sanatarkasti: ”Yhtiössä päädyttiin siihen, ettei ulkomailta tulevan lihan ruokaketjun avaaminen hyödytä HK Scanin liiketoimintaa.”

Samana päivänä meidän HK Scanin suomalaisten tuottajien postilaatikoihin ilmestyi HK Scanin hankintayhtiön HK Agrin tuottajille suunnattu Kotitilalta-lehti, jonka pääkirjoituksessa HK Agrin toimitusjohtaja Veli-Matti Jäppilä kirjoittaa seuraavaa: ”Meidän on ketjuna yhdessä varmistettava, että läpinäkyvyyden ja jäljitettävyyden merkitys kasvaa. Tunteiden ohjatessa kuluttajien valintoja on huolehdittava erityisen tarkkaan tuotantoketjun läpinäkyvyydestä sekä siitä, että oma tekemisemme on lupausten tasolla.”

Mielenkiintoista, että pörssiyhtiö, joka normaalisti on hyvin tarkka tiedotuksestaan, antaa samana päivänä julkisuuteen kaksi näin täysin päinvastaista lausuntoa.

Kotimaisen tuotannon osalta avoimuus ja läpinäkyvyys ovat tärkeitä mutta eivät tuontiraaka-aineen osalta?

Suomessa HK Scan, kuten muutkin kotimaasta lihaa hankkivat yritykset, edellyttää sopimustuottajiltaan kurinalaista ja hyvin säänneltyä tuotantoa omine kansallisen ja EU-lainsäädännön ylittävine sääntöineen.

Yksittäisenä tuottajana sekä tuottajien valtuuttamana edustajana kannatan itsekin läpinäkyvää, avointa ja vastuullista tuotantoa. Olen aina ollut valmis päästämään halukkaat kuluttajat ja toimittajat tutustumaan sikalani toimintaan ja kertonut julkisuudessa myös niistä asioista, joissa meillä vielä on ollut parantamisen varaa.

Haluaisin myös kotimaisen lihateollisuutemme osallistuvan ja sitoutuvan tähän. Erityisesti toivon, että samat kriteerit koskevat niin kotimaista tuotantoa kuin tuontiakin. On erittäin ikävää, jos alan suurimmat toimijat ajavat tässä asiassa ns. kaksilla rattailla.

Kysynkin nyt, kumpi todellisuudessa on HK Scan Oyj:n virallinen linja, läpinäkyvyyden vai salailun lisääminen? Toivottavasti yhtiö saa muodostettua tästä yksimielisen kannan.

Lopuksi toivon kuluttajilta tukea ja ymmärtämystä meille suomalaisille ruuantuottajille, jotka joudumme toimimaan koko ajan härskimmäksi muuttuvan kansainvälisen agribisneksen puristuksessa.

Kannattaa muistaa, että mitä suurempi osa syömästämme ruuasta on tuotettu Suomen ulkopuolella, sitä vähemmän suomalaiset kuluttajat voivat tuotannon laatuun, eettisyyteen ja vastuullisuuteen vaikuttaa.

Jos on kysyttävää tuotannosta, ottakaa rohkeasti yhteyttä vaikka allekirjoittaneeseen tai johonkuhun muuhun tuottajaan. Keskustelemme mielellämme tuotannosta asiakkaamme eli suomalaisen kuluttajan kanssa.

Martin Ylikännö
puheenjohtaja
Suomen Sikayrittäjät ry

Itsehallinto pelastettava

Nykyiselle hallitukselle hallitusohjelman toteutus on perustuslakia tärkeämpää. Useiden hallinnon ja oikeustieteen asiantuntijoiden mukaan kunta- ja palvelurakenneuudistus on perustuslain vastainen. Perustuslakivaliokunta ei sitä onnistunut pysäyttämään, joten nyt on meidän kuntalaisten vuoro yrittää pysäyttää se. Olemme tehneet kansalaisaloitteen paikallisen itsehallinnon puolesta ja kuntien pakkoliitoksia vastaan. Haluamme puolustaa kuntia ja niiden asukkaita.

Perustuslain mukaan meillä kuntalaisilla on oikeus osallistua ja vaikuttaa yhteiskunnan ja elinympäristömme kehittämiseen – ja julkisen vallan on edistettävä tätä.

Kunnallinen itsehallinto on perustuslailla turvattu ja tarkoittaa, että me asukkaat päätämme kunnan hallinnosta ja taloudesta, kunnilla on verotusoikeus ja kunnille annettavista tehtävistä on säädettävä lailla.

Käytännössä kunnallinen itsehallinto toteutuu parhaiten, kun päätöksenteko on paikallista, lähellä asukkaita.

Suomen 1991 ratifioiman paikallisen itsehallinnon eurooppalaisen peruskirjan mukaan yksi tärkeimmistä periaatteista on, että kunnilla on riittävät taloudelliset voimavarat suhteessa niille lailla annettuihin tehtäviin.

Kuluneiden vuosikymmenten aikana valtio on kasannut kunnille lakisääteisiä tehtäviä, olematta yhtä runsaskätinen taloudellisten voimavarojen suhteen. Ja suunta ei näytä muuttuvan.

Kuntauudistuksen seurauksena kuntakenttä on hälytystilassa ja kunnat hukkuvat ilman lakia annettuihin epämääräisiin selvitystehtäviin. On kokonaan unohdettu asukkaat. Emme ole pelkkää tilastoa ja huoltosuhdelukuja.

Kunnan kautta saamme meille tärkeitä lähipalveluita ja lisäksi kunta on meille paljon muutakin kuin lakisääteisten palveluiden toimeenpanija, se on yhteisö ja identiteetin lähde. Tällä ”kuntarakenteet-edellä” -uudistuksella ei pystytä parantamaan palveluita, eikä ratkaisemaan ongelmia.

Allekirjoita aloite osoitteessa *www.pakkoliitoksiavastaan.fi*. Tarvitsemme 50 000 allekirjoittajaa. Jokainen allekirjoitus on tärkeä!

Pakkoliitoksia vastaan -liike
Mikael Lönnroth
Pia Tynys

HUIDUNPERÄ

Edustajamme tutuiksi

Eduskuntamme on perinteisesti näin heinäkuun tullen aloittamassa kesälomaansa. Lomaviikkojen hiljaisuus vallitsee pääkaupungissa siten kohta Mannerheimintien suurimman julkisen rakennuksen ympärillä.

Kun varhaissyksy ennen pitkää on tulollaan, hallituksemme valmistelema valtion ensi vuoden tulo- ja menoarvion käsittely odottaa yksikamarisessamme kansanedustajia ynnä myös kiinnostaa koko kansakuntaa sisällön ja ehdotustensa puolesta.

Kiitos Yleisradiomme eduskunnasta televisioimien torstaisten kyselytuntien me kansalaiset saamme muutamien viikkojen kuluttua tervetulleesti tutustua nykyeduskunnan toimintaan ja sen kahteensataan valittuun.

Tosiasia on, että tässä nykyeduskunnassa uusien, ensi kertaa valittujen kansanedustajien osuus on nyt jopa 37 prosenttia.

Tosiasia myös on, että kansalaiset eivät ole vielä tv-lähetyksistä huolimatta oppineet tuntemaan kansamme kaikkia valittuja, eduskuntamme uusimpia kasvoja.

Aika ja Ylen perinteiksi muodostuneet tunnin torstailähetykset tekevät siinä suhteessa myönteistä työtä kansanvallassamme.

Oman puolueen oman ja vaalipiirin kansanedustajat toki koko lailla jo tunnemme, muutamat jopa erityisen hyvin.

Kuvaavaa tämän päivän politiikalle on, että kansanedustajien esittämät kyselyt hallituksen jäsenille tapaavat olla paitsi hyvin asiallisia myös varsin tiiviitä.

Hyväntuulisuudelle, persoonallisuudelle ja huumorin häivähdyksille ei näissä ohjelmissa ole tilaa, kuten saattoi olla kansanedustajien vastauspuheenvuoroissa radiolähetysten entisaikoina.

Vastaavasti hallituksen ministereitten vastaukset noudattavat varsin suurta asiallisuutta kuten aiheellista onkin. Entisinä vuosikymmeninä, kun radiota vasta käytettiin välittäjänä, huumorin ripaus saattoi joskus maakuntien tuttujen kansanedustajien osuudessa hyväntuulisesti ilmetä.

Varsinkin se saattoi ilmetä maakuntien kansanmieskansanedustajien leppoisassa sanankäytössä.

Naisedustajat puolestaan toimivat vakavina ja asiallisina kyselijöinä ja vastaajina.

Kansalaisia tapaa kiinnostaa, miten eri vaalipiireistä on tultu valituiksi yksikamariseemme. Yksikamarisemme alkuaikoina seurattiin kiinnostuneina, miten vaalipiirit lähettivät mies- ja naisedustajia eduskuntaamme, maailman ensimmäisten joukossa siinä suhteessa kun oltiin.

Eduskuntauudistuksessa Suomen naiset saivat nimittäin paitsi äänioikeuden, myös vaalikelpoisuuden ensimmäisinä naisina maailmassa. Jokainen puolue asetti naisehdokkaita ensimmäisiin eduskuntavaaleihimme. Naisia valittiin tällöin, vuonna 1907, yhdeksäntoista.

Heistä Suomalainen puolue sai kuusi, sosialidemokraatit yhdeksän, nuorsuomalaiset kaksi ja Maalaisliitto ja Ruotsalainen kansanpuolue kumpikin yhden naisedustajan.

Maaseudun naisia edustivat tällöin kansakoulunopettaja Hilma Räsänen, joka oli maalaisliiton ensimmäinen eduskuntaan valittu nainen 1907–08 Viipurin itäisestä vaalipiiristä, ja emäntä ja opettaja Anna Ängeslevä Oulun eteläisestä vaalipiiristä. Hän osallistui eduskunnan toimintaan 1908–1909.

Nykyisin tämän päivän eduskunnassamme toimii vuoden 2011 vaalien tuloksena 115 mieskansanedustajaa ja 85 naiskansanedustajaa. Täysin uusia kansanedustajia, ensikertalaisia, on eduskunnastamme 37,5 prosenttia.

Kokoomuksella on yksikamarisessamme 44 kansanedustajaa, SDP:llä 42 ja perussuomalaisilla 39 edustajaa.

Yllätys vaaleissa oli, kun Maalaisliitto menetti suurpuolueen aseman eli yli 50 kansanedustajan määrän ja joutui tyytymään 35:een kansanedustajaan. Samalla se joutui siirtymään oppositioon perussuomalaisten puolueen keralla.

Erikoista on, että keskusta on viime aikoina oppositiossa ollessaan nostanut kannatustaan ja on mielipidemittausten mukaan nyt maan suurin.

Kuuden puolueen nykyhallituksella on vastuunkantajana tavan mukaan hankaluuksia eikä ole kovinkaan helppoa saada aikaiseksi suuria hankkeita, joita etenkin kansalaisten taholla odotetaan ja toivotaan.

Tuttua menoa se kansanvallassa. Saadaanko meillä lopulta kuntauudistus kunnolla liikkeelle kuntiemme ja kuntalaisten toivomalla ja haluamalla tavalla? Eiköhän.

Niin Huidunperällä mietimme ja puhelimme hienon pohjoisen suven hienosti menestyessä ja laihojen upeasti edistyessä suvenkauniissa kotomaassamme.

HEIKINTYTÄR